

פורטוגל חט" 119/א
מיסיבת ועדת הכספים
סיום ד' י"א תמוז תשט"ז - 20.6.56
בשעה 08.30

חברי הועדה:

התקנה:

- י. גורי - היו"ד
- י. אפרתי
- ח. אריאב
- א. בהיר
- י. בדר
- ס. חזני
- נ. לוין
- ס. קלטר
- י. פורדר
- ז. סוזאייב
- ח. רובין

סוזאייב:

שר האוצר ל. אשכול.

סדר היום:

- א. המשך הדיון בענין מסכורת הטופסים.
- ב. תשובות שר האוצר על שאלות חברי הועדה.

היו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה. בסדר היום - מסכורת הטופסים
ואני מקווה יהיו נסיים את הדיון הישיר זה.

אני רוצה לנסח סופית את ההצעה שבני סמיך להצבעה.

אני מציע שמסכורת היסוד של טופס שלום תהיה 430 לירות, ומסכורת היסוד של נשיא בית הדין העליון - 950-955 לירות, את שלבי התייבות התייבותי האמורל ומינני פונה בהם ולא כלום. מטרת התסול בנרכחות הטופסים, שגם לטופסים יש טעמים סבירים לשנות את החלוקה שבין 430-955 לירות, מינני מתקשרים לסכומים אלה דוקא. תוספת המספחה היא 20 לירות לאשה וילד. דין הטופסים כדין חברי הכנסת וחברי הממשלה לגבי תוספת מספחה. תוספת היוקר - בהתאם לתוספת היוקר הקיימת. אשר לוחק, אני מציע להשאיר אותה תוספת שהיתה בעבר ללא כל שנוי. נוסף על מסכורת זו תבוא תוספת של 15 לירות שווה לכל הטופסים, שנקרא לה - הוצאות פיוחדת לירות ספרות מקצועית. נוסף לכך נבקש לתת הוראה לשלוח לטופסים את פסקי הדין וכל שאר ההוצאות שלטופסים יכול להיות ענין בהן - מינני אין כסף.

ז. סוזאייב:

האם ה-15 לירות להוצאות פיוחדות שנוהרות סמס הכנסת?

שמילת יש להם רשות לנכות הוצאות אלו, וזה אינו שייך לטענות.

טבל מקום, היות והועדה אינה יכולה להתחבר על
הצעת הפטרה שהצעת, בני חוזר להצעת האורגניזציה - 440 לירות נטו לשופט
טלום ו-640 לירות נטו לבניית בית הפסקט העליון. בני חוזה שזה מגיע
להם לפי דרגתה ומעמדה. את החלוקה הפנימית בני חושב ומסדר להפחית
לשופטים עצמם.

י. פורדר: בני הערכת את הנסיון טענה שר מריאב להגיע
למכנה משותף, ובני מבקש טעמו לעשות נסיון נוסף
כי נראה לי שיש חשיבות סיוחדת בהופעה מאידה של ועדה הכספית כלפי
השופטים. הזכות לקבוע טענות השופטים אינה זכות כל כך נעימה. גם אני
בהיותי באופוזיציה הצעתי שכוונת הרבה יותר גדולים ממסר הציעו הגרי
הקונליציה, אולם נדמה לי שהפעם אין הגדל מהותי בין הצעה שר מריאב
והצעה שר גורי.

היו"ר י. גרי: בין הצעה ובין ההצעה שהציע שר מריאב התפול -
לא היה הגדל מהותי, אבל בין ההצעה שהציע
היו"ר ובין הצעתי יש הגדל מהותי.

י. פורדר: בני בטלתי היות הדבור רק בכדי לבקש מהגרי הכנסת
גור ומריאב לעשות נסיון נוסף כדי להגיע לעמדה
מאידה, כי אני מרגיש שכל הפרטה הופכת לפי"ם בין בנותי עבודה ומקבלי
עבודה, וזה אינו רצוי.

י. סובלניב: שני דבריה ספרידי בין הצעתו של שר גורי והצעתו
של שר מריאב, האחד פרינציפיוני והשני כספי.
הזמנו החלטנו על ביטול הסכום החפשי למס הכנסה. אם היו"ר רוצה לפתח
טוהש את המסגרת שמוספת לשכר פטורה מס, ידוע מה נוסד הוא לעשות, כי אותו
דבר שנעשה לגבי השופטים, ייעשה סחר לגבי מנהלי הבנקים ועובדי החורים.
דעתנו היא, כי אם המס הוא גבוה, צריך לתקן אותו, אבל אין ליחבור תקדימים
שכבר הוסלו העבר. אם שר גורי יהיה נכון לוותר על הפרינציפיוני הזה ולא להכניס
סכום מפורסם, אני מבין שעל הסכום ממסר יהיה להגיע לידי משרה.

היו"ר י. גורי: אני רוצה לחלוק בפעם המאה על שינוי שנתחפש וקשה
לעקור אותו, שהשופטים פתחו במסע טוהש להעלאת
המסכורת. אין זה נכון טגחיבה עובדתית, מסום שהכרוזולוגיה היא מחרת
לגמרי. הכנסת השניה אישרה מסכורת השופטים לפי חוק הכנסת. בעבור זמן
מה בפה העלאת ניכרת של המסכורות, וזה בנו השופטים ובקשו לדון על מסכורתם.
כאשר מדברים על כרוזולוגיה יש להביא בחשבון את מועדי הגיה התביעות
ומועד קבלת ההחלטות. לאחר טכן התקידים, שלא מבקש עם מה שמואלט; עוררו
טחדש מה ענין המסכורת שלהם, ומאחר שקבענו יעם פרינציפיוני - פרינציפיוני של
נראה לי כרגע - שמסכורת השופטים יותר גבוהה ממסר המסכורת של עובדי
המדינה והמסכורת של שופט שלוח יותר גבוהה מזו של מקידי מנהלי חו מקדמאי
- לאחר שנוצרו הפרטים ניכרי באוני. אוטוטטי ועדת הכספית היתה צריכה
לשגב ולדון במסכורת השופטים מבלי להתמין עד שהשופטים יבואו ויתבעו זאת.
אבל כרגיל בעניינים אלה אין סודרזים.

ואשר לריטרואקטיביות, שר קלמר מוסר טמספיק
אם בחליט על ינואר 1955. בני מוסר שזה לא יהיה הוגן, כי השופטים פנו
מלי עוד המפטרמר, עוד לפני שהתחילה יצקה את הדפוסים המחוייבים של מסכורת
עובדי המדינה. אמרתי להם: בני פייעץ לכם לא להגיש לבו תזכיר, כי עוד
היינו יחלי טה תהיינה החלטות המסכורת. בעבור זמן מה עוררו השופטים
את המעלה, וכך נמסך הדבר כמה פעמים, ולאחרונה מבלי להפחית ממני מגלה
יזמה הם הגישו תזכיר, כך שטיבני יכול לחשב את המועד רק מתחילת הגשת
התזכיר. הגשת התביעה מתחזגת עם פרטום החלטות ועדת המסר ל-1955.
אין כל ניטוק לומר שנו החליטים שהרטרואקטיביות תחול ל-1.1.56 מסום
מטבו רוצים לחסוך כסף. אין זה ניטוק, זה לא יהיה צודק ולא הוגן כלפי
השופטים.

מה שפציע סר גדר, זו תוספת ייצוג או כי הוא קודם לזה בעת הוצאות מיוחדות. אינני חושב שיהיה זה נכון להכריז, לאחר שבטלנו את תוספת הייצוג ליופטים, להכניס סדר מלפני זה.

י. גור: מדוע יו"ר הכנסת והסגנים מקבלים תוספת ייצוג והסופטים אינם זריכים לקבל?

היו"ר י. גורי: כאשר נדון על כן, אני אהיה בעד בטול תוספת הייצוג. אבל מה שאני מציע זה לא תוספת ייצוג, אלא הן הוצאות לרבות ספרות סקצונית. אין זה יכול להסתדר מהחינה חוקית, ברמה לי העניין אינו מטובך כפי שרואה אותו סר גרייב, כי גרייב מס' ההכנסה יכול לקבל את העניין שלי קומפליקציות מיותרות, כי אין זה הוגנת דעת בעניין זה ואין מה שבו הפרת החוק.

מבחינת מסכורתו שלולוסוכט שלוח אין כל הבדל בין הצעתו של סר גרייב ובין הצעתי. מבחינת מסכורתו של בנייה בית המספט העליון אני יודה שיש הבדל מסכורת פשוטים. אבל אינני חושב שזוהי נקודת המוקד אבל סר גרייב, שמסכורת נשיה בית הדין העליון תהיה 640 לירות. לפי דעתי אנו יכולים להתאחד על הצעה זאת. איננו יכולים להתאחד על הצעת סר גדר שהיום. אילו עמד על הצעתו הקודמת - 420-620 לירות, לא היה הבדל בין הצעתו והצעתי.

ומדוע אני הצעתי 406 לירות ליופטים שלוח? - כי אינני רוצה להתרחק מדרכת מסכורתו של סטפן בדרגה ב'. רבותי, אני הדור הכרה שמוכרחים לעצור את המירוץ הזה, כי זוהי קטסטרופה, והאחר שאיננו עושים בסיון רציני לעצור את המירוץ, אני אחזז איפה נחמד שאנו פותחים מחדש את המירוץ, ואינני רוצה לעשות צעד שיש בו טעות פתגמת המירוץ כחדש.

הושטעו כגון ניסוקי כבוד ומעמד רביסוקי קיום. ניסוקי קיום הם ניסוקים שאני חייב להקטיב להם, אבל אינני מסוכנע שהצעה זו אינה מתפטרת קיום בכבוד. ניסוקי כבוד ומעמד אינני מקבל. אני מסרב לקבל אותם, כי ניסוקי הכבוד והמעמד שהייגייט אומרו לפתוח כחדש את המירוץ של העלמת המסכורות. הגזע של מעמד הסופטים אינו טובה מהגזע של הרוב המכריע של אזרחי המדינה. רוב אזרחי המדינה לא היו באקלים חברתי כזה בעבר. האקלים החברתי שטפחנו והוא הצטיח את הס' וס' אל המזרח והסופט אינו כזה שיחשוב שניסוקי מעמד וכבוד מחייב לפתוח מחדש במירוץ של העלמת המסכורות.

י. גור: הסופטים ביסיו של פרנץ-יוסף, מסכורתם היתה הרבה יותר נמוכה ממסכורתו של עורן דין, אבל הם יכלו לשכור דירה ושלחו את ילדיהם לגי"ס תיכון למעט החינם.

היו"ר י. גורי: למה רק הסופטים?

י. גור: הסופט צריך להיות בלתי-תלוי בכל שמישהו להכנסה צדדית, ובכדי להבטיח אי-תלות זו של הסופט צריך לתת לו מסכורת מיוחדת. אין זה נכון שמשאר האנשים מסכורת שופט עם מסכורת עובד מדינה גבוהה, כי בין הפקידים הגבוהים ישנם פקידים נדרשים שיש להם מסכורות נהם בוטעים לחו"ל ויש להם סיכויים לעלות בדרגה.

אשר לחידוש המירוץ של העלמת המסכורות, אני שותף לבישתו של סר גורי. לא הייתי תקיף בעניין זה בוועדה, כי אמרתי שמישהו יתן להתנגדות שלי להעלמת המסכורות פוליטיה. אבל אני שותף לדעה זו. יש להפסיק בגיזה סקרו את מעגל הקסמים, אבל לומר שגדר זה צריך להתחיל במסכורתם של 100 שופטים, אני חושב שדעה זו אינה נכונה.

אשר להבדל בין הצעתי ובין הצעת סר גורי, אני מודה שאנו שופט שלוח יקבל 15 לירות בוסף על 406 לירות, אין בזה הבדל רב. ההבדל הוא בזה שאני מציע לתת לכל שופט עתון רשמי על כל חלקיו ואת פסקי הדין של בית הדין העליון. הוצאה זו יכולה לעלות למדינה 3-4 לירות לשנה.

היו"ר י. גורי:

על כך אין ויכוח. אני ממתינה זה כמעט על ה-15 לירוש.

י. גורי:

ההגבל השלישי הוא במסכורת בשיעור של 15% העליון. עם כל גורי יכול להגדיל את המסך בין הדרגות השונות של המוסטיות, נוכל להתקרב לשיעור פטרה.

ח. גרינבא:

אני נאלץ לחלוק על דבריו של סר גורי, כי מעטם המיוחד של המוסטיות צריך להתבטא במסכורת. זהו ההגבל הביטחוני. יש דעה שאין להיות שוויון, אני אינני גורס זאת. אני גורס שאדם בעל מסרה גבוהה יותר ובעל השכלה גבוהה יותר, צריך לקבל מסכורת גבוהה יותר.

היו"ר י. גורי:

המוסט אינו צריך להיות תלוי במסך של הכנסה, אם יומיל בטובו לא לדרוש ממנו קבלות על הצעות, כי לפי המוסט הקיים פקיד מס ההכנסה יכול לדרוש ממנו קבלות, אינני מבין מה הפחד לכלול תוספת זו במסכורת. אני מבין שהמסך הוא מפני כך שהמסכורת תהיה גבוהה יותר. הפרש זה יותר נוח מבחינה הטכנית לחישוב המסך.

ח. גרינבא:

אבל אני אינני רוצה להיות אנוש - רוצה אינני אומר זאת אנוש - אינני רוצה להפלות את דעת הקהל על ידי כך שאחזן 16 לירוש המוסטיות. מס ההכנסה כתוצאה ממכניזציה טבעית, אני מעוניין לתת מס בה ברורה והחירה לישוב, ולכן אני מציע לתת למוסטיות מסכורת ברורה יותר גדולה.

ח. גרינבא:

לא שניתה את דעתי סמו התחלבו במיזם זה ועד היום. אני אולץ אנוש לכל העניין הזה, סר גורי, האם אתה חושב שהמסך לא תודעזע לכחשפע שניה בית הדין העליון מקבל מסכורת בסך 600 לירוש לחודש?

סר גורי הוא בזה, שהוא רוצה להיות כזה ואנו - לא. אולי סר גרינבא, האם אינך מבין מדוע אנו עושים זאת? האם אינך מבין מדוע ללכת בדרך זו למען המינטרס של המדינה וכל כולנו?

אני מוכן ורגע המחרון לחברי הכנסה גור ואריאב לקבצט לקבל את הצעת סר גורי.

ח. גרינבא:

אף פעם אינני שש להגיע להחלטות מוחלטות עם אנשי המוסטיות מסיבה פשוטה, כי אני מבין שתפקידם הוא - אם הם רק יכולים להטביר זאת במסך מקבל על דעת המוסט - להגיע הצעות מוגדות להצעות הקומליציה, ואני יודע שבכל פעם מחברי המוסטיות בועדת הכספיה ניסו לנהוג בניגוד לעקרונות, הוחקפו על ידי סיעותיהם, לכן אני חס על החבריה שעושים בסיון לגיע להחלטות מוחלטות.

אני בטוח שמחברי הכנסה מוזמנים ונדרו וסיעותיות ישלם ביוקר בעד הצעותיהם, כי ענין קביעת מסכורת המוסטיות אינו ענין מוליטי והם הופכים אותו לענין מוליטי. איננו מרימים לקראת מסכורת גבוהה בסולם הסכורות הגבוה, כי מטבע הדברים זה מטכרם להיות מפניע להעלות המסכורות במדינה. וההגבל בין דרגה של שופט ולוה ובין דרגות אחרות של השופט אינו צריך להיות כזה שמוסט השלום הצדק ידרוש להעלות את דרגתו, שתי הנחות שלו הניתן סר גורי באצעותיו, ואם אתון מצבת שתי הנחות אלו מפני להגיע להחלטת פה אחד - אני בעד כל בסיון בוסן, אולם אני מפטר להגיע להחלטת פה אחד - צריך להגיע.

ח. גרינבא:

אני חייב לחזור לענין הדייביות, במיקו של היושב ראש מנבח מכתב של סר גרינבא מזה חודשים רבים והדיון בו נדחה, כפי שאני מבין, עד לגמר פרשת מסכורת המוסטיות. אני

הטלפתי עם זאת, אבל הייתי רוצה כי לאחר נסיימם את פרוטת הסופטים, יעמיד היו"ר לדיון את סכתבו של שר הדתות, ואני מבקש שזה יהיה בטבוע הבג.

מטכורת הדיינים צמודה למטכורת הסופטים. כך זה היה, כך הווה וכך יהיה. אבל מבחינה פורמלית דרושה על כך הצבעה מיוחדת. אני מבקש שיו"ר הועדה שלא בתפזר, אלא מיד אחרי ההחלטה על הסופטים בחליטתם על הדיינים, וזאת נוכל לעשות היום כי לא יהיה דיון חדש. ואני עומד על כך שבחליטת היום, כי הועדה עוסקת עניינים, ואמילו דברים שאין בהם חלוקי דעות נדחים לחדשים. ולכן אני חושש שזה לא בעשה זאת עכשו, זה עלול להדחות. שמה כך אני מבקש שלא בתפזר עד שבחליט.

היו"ר י. ברי:
נסתמי שיש צמידות בין מטכורת הסופטים והדיינים, אבל מבחינה פורמלית זה מחייב שבסדר היום תעמוד שאלת מטכורת הדיינים, יהיה דיון ותתקבל החלטה. בסום סנים ובזמן איבני יכול לקבל את הקשר הסותבה שאין מחליטים על מטכורת הסופטים מרלי להחליט על מטכורת הדיינים.

מ. חזני:
אם הועדה מחליט שזה עומד בסדר היום, ואני חושב שאין התנגדות לכך, זה יהיה בסדר.

ח. רובין:
היום - לא.

היו"ר י. ברי:
דבר אחד ברור, יעל 420 לירות מטכורת בטו של סופט שלום אין חלוקי דעות.

ח. אריאב:
הצעתי על 420 לירות פותנית מתבאי שכולנו נתאחד עליה.

(המסך הישיבה רטם אם)

היו"ר י. גורי:
 אקריא לחברי הועדה שני הוריאנטים על יתח
 רומז ד"ר בדר: הוריאנט האחד - 405
 (או 406) פלוס 15, בטלב הנמוך ו-595 פלוס 20 בטלב הגבוה, ביחד
 420 ו-615; הוריאנט השני - 405 פלוס 15, בטלב הנמוך, ו-600 פלוס 15
 בטלב הגבוה. מבחינת התוצאה זה אותו דבר - 420 ו-615. מה שנוגע
 להלוקח הביניים, כולט אמרו שאינם מחקשים בטכומים אלה או אחרים,
 אפשר להחליט על כך גם בהתייעצות עם הטופטים, איך לבנות את חוליות
 הביניים בין הטלב הנמוך לבין הטלב הגבוה.

ח. דברת לר. האוצר לעלות חברי הרשות

היו"ר י. גורי:
 יש באמתחתו של שר האוצר לאלות שהוא אריך
 להשיב עליהן; אם יהיה זמן, אפשר יהיה
 לשאול שאלות נוספות.

שר האוצר ל. אשכול:
 אנוחיל בשאלת הדירות. בחקופה הזו, שאחם
 שאלתם אחי עליה, נרכשו 18 דירות-חדר,
 מהן 3 לטופטים ואחם לרב הראשי נסי. אמסור עתה את הסכומים במספרים
 קצת עגולית, לומר לא בדיוק של כמה לירות, ואם יהיה אורך אעביר אליכם
 אנו"ב את החומר הזה בכחב.

דירת השופט גוייטן עלתה 23,700 ל"י
 ונרכשה באוקטובר 1953; דירת השופט זוסמן נרכשה בערך באותה תקופה
 ועלתה 18,300 ל"י; דירת הרב הראשי נסיח עלתה 63,000 ל"י, ואת אינני
 טועה יש שם גם קצת מטרדים.

מ. קלמר:
 ישנה גם ישיבה.

שר האוצר ל. אשכול:
 לא, אני מדבר כעת על הדירה.
 דירת הרב הרצוג נרכשה לפני זמן רב, היא
 גם-כן איננה דירה פרטית. בדירה של הרב הראשי הוטקעו כ-10 אלפים ל"י
 לריהוט. דירת השופט לנדאו עלתה, כידוע, 22,500 ל"י.

דירות שנרכשו בשביל לרי: לשר לבון
 בזמנו - היום דר בה שר החקלאות - עלתה כ-12,000 ל"י ועוד 1,700
 ל"י לריהוט ולציוד; דירה בשביל המנהל הכללי של האוצר מר ספיר, עכשיו
 דר בה גם כן מר ספיר אבל כשר המסחר והתעשייה, שהיא דירת חדר אחד ושולח
 עבודה כ-5,900 ועוד 1,500 ל"י לריהוט וציוד; דירה למר סרלין, עכשיו
 ברשות שר הבריאות - 28,700 ל"י וכ-7,600 לריהוט וציוד; דירה לשר
 המטפטים - 20,500 ל"י ועוד כ-7,500 לריהוט וציוד; מר בנטוב גר לפי
 טעה בדירה מרוהטת, אבל נרכשה עבורו דירה לעלתה כ-25,200 פלוס 340
 ל"י הוצאות חיקונים; דירה עבור שר החינוך מר ארן - 27,200 ל"י פלוס
 כ-1,180 ל"י לחיקונים ו-6,150 ל"י לריהוט וציוד; דירת שר האוצר מר
 אשכול, דירה שכורה מרשות הפיתוח, שולמו עבורה 14,225 ל"י כדמי מפתח
 לאלה שגרו בה והוטקעו בחיקונים כ-23,200 ל"י, יחד כ-38,000 ל"י;
 הדירה עבור מר ספיר, שר החקלאות בזמנו - עכשיו ברשות שר החקלאות הנוכחי -
 עלתה כ-18,500 ל"י ועוד כ-6,000 ל"י עבור ריהוט וציוד; דירת מר רוקח,
 עכשיו גר בה שר הפנים הנוכחי, עלתה 21,500 ל"י, הוטקעו בה 847 ל"י
 לחיקונים ועוד כ-4,700 ל"י לריהוט וציוד; לינעץ מס-ההכנסה מר וילנשפילד,
 אדם שהובא מחוץ לארץ ויש אחר הוזה למה שנים, נרכשה דירה לעלתה
 כ-27,500 ל"י, 91 ל"י חיקונים ו-4,500 ל"י עבור ריהוט וציוד; למר
 בטט נרכשה דירה בשנת 1954 במחיר 20,400 ל"י פלוס כ-4,100 ל"י עבור
 ריהוט וציוד; הדירה של מר בר-סלע עלתה 20,500 ל"י פלוס כ-4,400 ל"י
 עבור ריהוט וציוד; דירת מר רוזוליו עלתה 25,200 ל"י פלוס כ-480 ל"י
 לחיקונים, ריהוט וציוד אין. זוהי הרשימה של 18 הדירות שנרכשו במסך
 שלש השנים האחרונות. אם תרצו אמציא לכם את הרשימה.

מ. קלמר:

מה הן ההוצאות עבור פקיד או לר המתאכסן
3 שנים בבית-מלון? יתכן שלא כדאי לקנות

דירות.

סר האוצר ל. אשכול:

אני כשלקצמי חובב להחליטת הממשלה בזמנו,
לרכוש דירות-שרד, היחה החלטה נכונה. אני
יודע על מקרה אחד יל סר שלא היחה לו דירה בירושלים, וכל זמן שלא היחה
לו דירה הגיעו הוצאותיו בבית-מלון ל-400 ל"י לחודש. אינני חושב לאפשר
להוזיק ממטלה בבית-מלון, שכל השרים יהיו בבתי-מלון. כדאי לקנות פעם
דירות-שרד שילמנו כל ממטלה שתבוא.

ברצוני להוסיף עוד פטוק לגבי דירת לר
האוצר. היחה לנו חוכנית, שגם עכשיו בעינה עומדת, להחזיר עד כמה לאפשר
את בניני קטמון מן ה"פולשים" הארעיים כי זה לרעת הרכוש. דיברנו פעם
עם נאיבי "רסקו" על איזו חוכנית לבנות כמה מאות דירות כדי להוציא את
האנשים הללו ולתת להם דירות בתנאים טובים.

י. פורדר:

אני הצעתי זאת.

סר האוצר ל. אשכול:

אני חושב גם היום שאריך לעשות זאת. כאשר
פונתה הדירה שלי ושולמו 14,000 ל"י כדמי
מפתח, אני ראיתי זאת כדבר הכרחי, כי אחרת הנכס הולך לאבוד. אם לא
נוציא את המשפחות הגרות בדירות אלה כפי שהן גרות, הרי הנכס הולך ונכחד.
ועדת שאלו אותי מה בקשר לחוזה. נדמה לי שיש לחתי
ליו"ר הועדה את נוסח ההחלטה של השרים לעניני כלכלה. אין להירות את
הסרים לשופטים ואפילו לא למבקר המדינה, כי מבקר המדינה הוא הרבה
יותר סטאבילי בעבודתו, יותר קבוע ועוד יותר אמור הדבר לגבי שופטים
ורבנים. ואילו לר - לאחר מה שקרה אחר-כך - אינני רואה להגיד מה יכול
לקרות. אני חושב שזה דבר הכי נכון שאריך לעשות.

כאשר הממשלה החליטה אז, נדמה לי שהיא גם
הביאה בחשבון - כי זה היה בחקופת הויכוח על השכר - את התיוונים
שבמדתה לא להרים את השכר, ואולי בזה יכולה לבוא הקלה למישהו. ההחלטות
יטנן, מטרחי אותן, אין טעם להקרא אותן. לר מתחייב תוך 3 חדשים לאחר
יציאתו מהממשלה לעזוב את הדירה. אנלי מקוים יכו לים לעשות זאת יותר
בנקל, העירונים פחות בנקל. גם באותם הימים, הממשלה בהרכב ההוא, לאחד
היה בית הפתח-תקוה ולאחד בתל-אביב, ובכלל ישנה אי-קביעות וחוסר-
יציבות הנתונה פחות או יותר למפרע, ואני רואה לציין שההחלטה נתקבלה
פה-אחד.

החפוסת בזמנו ללרגל הויכוח עם השופטים -
ואינני יודע אם ומה מותר לי לדבר על שופטים - הזכיר נאיבי השופטים
גינה שעלחה 20 אלף ל"י. אני רואה לומר לכם: לא דוברים ולא יער ולא גינה.
אני מצטער אער רב שדווקא נאיבי השופטים אמר זאת, ואני רואה לבקש את
היולט-ראש שיפנה לאיש זה, מאד חשוב ומכובד, ויבקש ממנו הודעה ברורה.
הקרתי, בדקתי, דרשתי, אם מותר לי להגיד אמילו ביקטתי את מישהו לשאול
את כב' השופט, ואני מקווה שגם ליו"ר הועדה הוא יגיד אותו דבר שאמר לו.

בבתי המלוחתים יטנן גינות משותפות

המחייבות גם את הדירה הזו. בבתי העצמאיים ישנו גנן אחד בשירות אגף
נכסי המדינה המטפל בכל הגינות הללו. אבל כשנאמר שהוקיעו 20,000 ל"י
לגינה, הקרתי ולא מצאתי כל יחד לטענה זו. למה השופטים שרואים העלאת
במשכורתם צריכים להכניס לענין זה גם את השרים? אני מוכרח לומר לכם
שמכל הענין הזה לא התרשמתי התרשמות כל-כך חרבותית ואינטליגנטית.

י. בדר:

היחה סיבה: האינטרביו אל לר האוצר עם כתב
"היר אנד נאו".

סר האוצר ל. אשכול:

האם זה כתוב שהיה אינטרביו או זה היה מאמא?
אני אינני יודע על כל אינטרביו כזה.

אני מחפלא על זה"כ בדר שהוא בונה על זה.

י. בדר:

אני רק מטביר כיצד זה קרה שכב' השופט
ברנזון הוטפע.

שר האוצר ל. אטכול:

אינני רואה להיכנס לויכוח, אבל אני חושב
שהוא לא היה צריך לעשות זאת.

י. בדר:

החלטה של שר האוצר לא הייתה חשובה לכל
שאלותי. אני שאלתי על דמי החזקת הדירות,
גם על הוצאות על הסגון השרים במשך שלש השנים האלה.

אני מניח שהשר יפרט את החלטה שנתן
לנו היום גם ברבים, אבל זוהי רק חלטה לשאלות לשאלתי.

שר האוצר ל. אטכול:

אבדוק וראא אם אוכל להוסיף מסהו על
חלובתי.

כעת אעבור לשאלות האחרות. תה"כ רובין
שאל בדבר הקיצוצים בתקציב השותף. אינני חושב כי יש טעם שכבר עכשיו
אתן את המספרים, מפני שאם יוכרע עם כל שר ושר, המו"מ נמשך, אבל אני
חושב לנגיע ל-6 מיליון ל"י עליהם סיכמה הממשלה לאחר בירורים רבים.
כמוכן שהקיצוצים יכולים גם להתקם בחכום גדול יותר. אינני יודע מה
יהיה עם חובות הדירות, אני חושב שמהו נצטרך לקצץ בחובות הדירות. אבל לפי
דעה אני מדבר על 6 מיליון ל"י, ועל אלה עדיין נמשך ויכוח קשה ורציני
עם כל שר. לדוגמה: רצינו לקצץ בתקציב משרד החינוך - תקציב של 50
מיליון ל"י - יטכוח של 300,000 ל"י, סכום שנראה מעוט בתקציב כל-כך
גדול. אבל בסעיפים אלה המופיעים בתוקף הוקים אין אתה יכול לקצץ, אינך
יכול להקטין את המסכורת וכן הלאה. אני חושב שיותר מ-150 אלף ל"י שר
החינוך אינו מעלה על דעתו שיוכל לקצץ. כאשר הויכוח יסתיים אמסור
לכם את הרשימה.

תה"כ סוזאייב שאל על המלטחה. לי נסחר
שהענין נבר הודר, לכן הוסיבני כי מיותר לאעמוד על שאלה זו.

אשר לשאלה בדבר שמן מאכל, בדבר כוונת
האוצר לבטל את הטובסידיה לשמן. אנו מקווים לגידול כמות זרעי השמנים
בארץ - כותנה, בוטנים, זיתים - ואנחנו מתקרבים לסיפוק מחצית החצרות
של שמן בארצנו. מחירי הזרעים המקומיים גבוהים בהרבה ממחיר זרעי השמן
ביבוא, גם כאשר אנו מושבים 1.80 ל"י הדולר. עד עכשיו הישבנו את
הטויה בלירה הדולר, ושלמנו על ידי כך טובסידיה נוספת, ועכשיו אם
לעשות חשבון, צריכים לתת טובסידיה לזרעים שלנו עד 1.80 ל"י ואם"כ
להוסיף עוד נוספת כדי להגיע למחירם בארץ. אני מתחיל להיות אולי מגוחך
לרע החקלאות שלנו, כי אנחנו איננו יכולים לראות שהחקלאות תחזרה
עם מחירים של חצי דולר. היות והיטחית האלה מחרובים, כותנה בעיקר,
הולטנו להקטין את עול הטובסידיות ב-3/4: נשאיר מ-6 מיליון ל-1.5 מיליון
לחילום טובסידיות. מחיר השמן יעלה מ-700 פורטה ל-1 ל"י. אני יודע
שזה משפיע על האינדקס, עוד לא בעשר הנקודות, אבל הייבים לראות את
המציאות כמו שהיא. העלאה זו חטקה באינדקס ב-1.2 ובעוד שליש הדשים
אנו נרביש זאת.

היתה שאלה בקשר לפרטת שטונר, אבל אתם
חסכים אתי ועכשיו לא כדאי לשפל בזה, מאחר שהשאלה כולה נמצאת בטיפול
של ועדה של הכנסת.

ז. סוזאייב:

אתה אמרת לגרעינים מקומיים עוליים על
1.80 ל"י; האם אפשר לדעת מהו ההפרט?

שר הורן:
בכותנה זה 20%, בוטנים 30% - 40%, לגבי
זיתים אינני יכול לומר.

י. אפרתי:

אולי תגידו מהו הטיב של השמן הזה; אולי
מילטנו יקנה שמן במחיר חופשי.

שר האוצר ל. אשכול:

הודאי שיקנו, אבל אינני רוצה להכנס
עכשיו לענין זה.

ז. טוזאייב:

אני מבקש שימציאו לנו בכתב את החומר הזה.

שר האוצר ל. אשכול:

היתה שאלה בקשר לאפת. קודם-כל אני רוצה
לומר לזה קצת מופרז. אינני מיעץ לוועדת
הכספיים ולכנסת לעשות פיל מכל דבר קטן. שאלתי את עצמי: מאד אחד אנו
רוצים חסכון במנגנון, קימוציר וכו'; איך נוכל לעשות זאת? לא אוכל
לעשות זאת על ידי כך שאפטר את מר ברוש או מר שרף, חמיד אתה מחפץ
בכרך, לא במרכז, כי אינך יכול לטגור את המשרד בירוטליה ולא בחל-אביב
ולא בהיפה. את אדם עוסק בארגון ועליו יש לחץ לצמצם, את יש מטרות
מיוחדות הוא יכול לצמצם. לאמתו של דבר נאמר, כי מאחר שהדבר אינו
בר-ביצוע, לפי שעה הדבר לא הוצא לפועל. אבל אני רוצה לקבל מפה הנוחיה:
אתה רוצים שאני אטגור את המשרדים בנחניה, עפולה או באר-שבע? אינני
רוצה להגיד מה עומד על הפרק, אם כי אותה מועצת פועלים באותה עיר תריח
צעקה עד לב השמים.

בכל זאת אני רוצה להגיד מה עשה האוצר למען
אפת, כדי לא להוזיק את צפת על זריקות מלאכותיות, להוזיק 50 פקידים
שאינם נחוצים. אישרנו 200 אלף ל"י לעניני קייט. הוקמו 26 יחידות
שיכון עממי ועומדים להקית עוד 20. 100 יחידות דיור הוקמו על הכנען,
נעשו שיפורים בשכונות על הכנען - שביליות, חשמל וכד'. הקרן למשקי
עזר נתנה הלוואות ל-300 יחידות להקמת מסקי-עזר. מעסיקים פועלים
בזיקות מטעי זיתים. 300 אלף ל"י הוקצבו לעניני תעסיה - הרחבת בית
החרושת פרומצ'נקו, נמצא בתהליך של ביצוע בית-חרושת ליהלומים,
מוקם בית-הגד, בית-חרושת לנח-קפה ולטיגריות. נגמר תיכונונו ומיפונו
של השטח. ייסלל כביש ליהובר את אזור התעסיה והשיכון העממי ואת הר כנען
עם העיר. הסלילה תחיל בקרוב. משרד המעד הקים מפעל מלאכה בו לומדים
25 הניכית. הולך ומוקם בית הבראה לטוטרות. בבית-הגד יושקעו כ-120
אלף ל"י ואילו בהקמת מחסן לטבק - כ-200 אלף ל"י. אני אומר: מי שנוטע
יערות בדין שיהיה זכאי פעם לעקור עץ. אתה רואים שאנו מבצעים פעולות
הקשורות באיזה דבר פרודוקטיבי, ואם על ידי העברה ממשרד אני יכול
לקמץ בכמה אנשים - אני צריך לעשות זאת.

הה"כ קלמר שאל על ירידת הותיקים, בעלי
הפנסיונות וכך הלאה. אני רוצה לתקן טעות, זה לא 25% אלא 2.5%, אבל
מה אני יכול לעשות? אינני יודע אם עם התוקר אשר ילמד אותנו ויאמר
לנו למה קם אדם עם כסף ואמצעים, ולמה קם אדם בלי כסף ואמצעים, אבל
מכל מקום למתי שהאחוז אינו כל-כך גבוה. יתכן שהוא פחות או יותר נורמאלי,
יתכן שיש כאן השפעה של השטות ממלחמה והפצאות, יכול להיות שמישהו
חוטב שיש מקום אחר יותר בטוח. והויכוחים בכנסת, כשאחת אומרים שהממשלה
הזאת מובילה אותנו למטבח, אולי גם זה משפיע.

אשר לשאלתו של הה"כ בדר בדבר היזיעה
בעתונות, אחמול מר חתיר דיבר על כך, לכן לא אעמוד על שאלה זו.

נחבקוהי לתת אינפורמציה על הקיצוצים
במשרד האוצר. את אינני טועה שלחתי רשימה, את לא שלחתי אטלחה, אבל
בינתיים יש תוח ידי סיכוח לאוכל למסור לכת; בחקופת פברואר - מאי
1956 הופחת מספר העובדים ב-295 (יתכן שיהיו זה כבר 300), מהם 100
עובדים ארעיים שעבדו פחות מלונה, 92 שעבדו לונה-שנתיים ו-103 עובדים
קבועים. מתוך כל אלה 104 היו פקידים-גביה, 25 פקידים
129 למריות - אינני יודע בדיוק מה זה לגריות - 24 מעריכי שומות.
המספר הגדול ביותר שהופחת היה באנף מט-הכנסה במהלפת הגביה. רשימה
מפורטת אמציא, את לא נחקבלה.

הגב-הכנסת סוזאייב אמר שהוועדה כתבה
ב"הארץ" והציע מה שהציע. אני מקרא לפניכם הומר מפורט ואני מבקש לא
להביא את אנשי מס הכנסה להתאבדות:

"מה ג'ורג' הם ז"ל היה אחד מסני העוטפים
ול בית המסחר "הכל לנוער" המוכר ספרי לימוד, ופרי קריאה, מכשירי
כתיבה וצעצועים וכמו כן מנהל ספריית השאלה. ההנות נמצאת במרכז העיר
וידועה כאחד מבתי המסחר הגדולים. המכירה בקמעונאות והטיסונות. העוטפות
מביטה דינים וחשבונות למס-הכנסה החל משנת 1945/46. העוטפו לא ניהלה
הנהלת הטובנות מלאה, אלא הסתמקה ברישום קניות, מכירות והוצאות
כלליות. היא לא ערכה מלאי ולכן לא היחה באפשרותה לקבוע את הרווח
לפי הכללים המקובלים של הנהלת החשבונות (באמצעות היגיון סחר) והיחה
זקוקה לאומדן על רווח ברוטו.

מאז קום המדינה הגיש המנות דינים

וח בונות כדלהלן:

- שנת השומה 1948/49 - הגיש דו"ח על הכנסה בטך - 736 ל"י. הדו"ח נתקבל
והמס בטך - 39 ל"י שולם.
- " " 1949/50 - הגיש דו"ח על הכנסה בטך - 1,011 ל"י. הדו"ח
נתקבל ללא שינוי והמס שולם.
- " " 1950/51 - הגיש דו"ח על הכנסה בטך - 1,409 ל"י. גם הוא
נתקבל ללא חיקון והמס בטך - 219 ל"י שולם.
- " " 1951/52 - הגיש דו"ח על הכנסה בטך - 1,842 ל"י. המנה נעשתה
בהתאם לדין וחשבון והמס בטך - 451 ל"י שולם.
- " " 1952/53 - הגיש דו"ח על הכנסה על - 2,593 ל"י. ההכנסה
נקבעה בהסכם בטך - 2,844 ל"י והמס בטך לל - 996 ל"י שולם.
- " " 1953/54 - הגיש דו"ח על הכנסה בטך - 3,220 ל"י שהיא נתקבל
ללא שינוי והמס בטך - 988 ל"י שולם.

לשנת השומה 1954/55 ו-1955/56 המסו
דינים וחשבונות בטך - 3,659 ל"י ו- 4,320 ל"י. שומות טרם נעשו,
אולם המס המגיע לפי הדינים וחשבונות האלה שולם במלואו. כמו כן שולמו
במלואן המפרעות לפי החוק.

הדיונים לעריכת השומות של שתי השנים
האחרונות התחילו בסוף מאי 1956 והתנהלו על ידי מר אונא שותכו של המנות.
המנות בעצמו לא טיפל בעניני מס הכנסה של העוטפות ולא השתתף אף פעם
בדיונים.

המפקח קיים שתי יציבות עם מר אונא בהן
נדונה טאלח אחוז הרווח ברוטו על המכירות, שנקבע על ידי המוטפים על
בטיח של אומדן בלבד ולא על בטיח של ספירת מלאי.

הישיבה השניה החקיימה בהתחלת יוני 1956,
בה הציע מר אונא להגדיל את האומדן שלו באחוז אחד לעומת הצעתו של המפקח
שביקש הגדלה בשני אחוזים. ההבדל בטכום ההכנסה לגבי כל אחד מהעוטפים
היה בקרוב ל- 200 ל"י לשנת השומה 1954/55 ולשנת השומה 1955/56 -
350 ל"י.

הדיון לא הוסיף ומר אונא הבטיח לתח חטובה.
הדיונים התנהלו בליקטגמור וברוח טובה בהחלט.

התמונה המתקבלת מכל הנ"ל היא תמונה של תיק מסודר ושל שני אזרחים שלא היו להם כל "צרות עם מס הכנסה", שהגישו דיניו וזוטבות מחקלית על הדעת פהות או יותר, וזגם דייקו בחשלוומים. נכון הוא שהעובדה ללא היו רגילית לערוך ספירת מלגי גילצה את המפקח לבדוק את אומדן הרווח ברוטו ולא איפטר קבלת הדו"ח כמי שהוגש. עד כאן ההיסטוריה של התיק.

יש עוד צורך להוסיף כי מר ווילד, מנציגות מס הכנסה, ניהל ביום 17 ביוני, ש.ז. שיחה עם מר אונא, שאמר לו שאין לפי דעתו כל יסוד לטענה כי מס הכנסה גרם למותו של השותף. מר אונא הוסיף כי למעלה מחצי שנה סבל המנוח מהתמוטטות עצבית שבאה כתוצאה של הוטר פעילות הורמונים.

על כל פניה אין כל זכר לקליים מיוחדים במס הכנסה, ההימך הוא נכון והלואי וכל חיקי מס הכנסה היו במצב כמו התיק של המנוח.

מר קלמר שאל על סגירה ומכירה של 20 בחי-מלון בירושל ים, מה הן הסיבות לכך ומה טבור שר האוצר ביוס לתופעה בלתי רצויה זו.

מ. קלמר:
אני שאלתי מהי מדיניות האוצר בנוגע לבחי-מלון: בו בזמן טענף בחי-המלון נמצא בטל בונים בחי-מלון ודליות.

שר האוצר ל. אשכול:
בקשר לידיעות שנפרסמו בעתון "מעריב", על מכירת 20 בחי-מלון, הרי רוב רווח של בחי-מלון אלה הם מלני הורגים החתונות. 11 מבין בחי-מלון ומסעדות אלה נמצאים בקומות שכורות מבעלי בחים, טאליהם פנו מוסדות בנקאיים ואחרים בהאעה למכור את הדירות או בחי-המלון האלה הנמצאים בלאו הכי בתנאים כלכליים קשים.

אשר לבית-מלון מדהגה ג' כמו "אור-גיל", מחנהל מו"מ בין בעליו הארצות הבית ובעליו המקומיים, במטרה שהבעלים המקומיים יקנו את הכל.

בחי
הטניף הירושלמי של התחדות בעל/ההארחה בישראל עוקב אחרי הדיונית. אשר לבחי-המלון לחיירות, מקויטת הוברה לחיירות תשומת-לב מיוחדת.

בין הגורמים המוזכרים, שהביאו למצב הקשה בו נמצאים בחי-מלון אלה מופיע גם הגורם: הפחתת ההוצאות ללא"ל לובדית במוטדות ממטלית וציבוריים (אני עשיתי זאת באוצר, יחכך טעשו זאת גם במשרדים אחרים). ישבתי באוצר עם הוליה המנונה על עניני הטרנספורט, היו עם אנשים מאד רציניים והייתי הייב להתייחס באמון למה שהם אומרים. הם אמרו: על ידי כך שאתה מקצץ במכונות ובקילומטר, הרי כשאני בא לתל-אביב וזה יש לי שבע ישיבות אני לוקח טקסי, כדי לא לאתר ליטיבה זו או אחרת; לפנות ערב או שאני מקדים לבוא הביחה, ומחר אסע עוד פעם, ואם לא עלי להיאר, ואז זה יעלה לך לינה ואוכל בלילה, לפחות 7,6 או 8 ל"י. ובאמת הגורם הזה משפיע.

לצומת בחי המלון הנ"ל שירותיהם אינם עומדים על הגובה, הוקמו בחי מלון ודליות מכל הדרגות שירותיהם מוטכים יותר, בפרט כלאין הבדלית גולית במחירות. אני מתאר לי שאם איזה בנק יראה לפחות סניף הוא יהיה מוכן לשלם עוד 5000 ל"י וכך גם בעל בית המלון יעשה עסק טוב.

חנועת החירות בירושלים אינה פוחתת
בהיווצרה ליחיד הקרית, אבל זה ינו מנוחה. כנראה שבכל הארץ החירות לא
הגיעה לממדיה כאלה שציתו לה. אבל ברור לבתי-מלון אלה אינה לחירות.
המוסדות העליונים עומים את המכסימום כדי להבטיח יבתי-הארתה יעצרו
ולא יימכרו לארכיב אחרים, במידה לזה אפשרי.

היו"ר י. גורי:
השעה 11.00; אנו מוכרחים לסיים את הישיבה.
אם יש עוד שאלות יליב עליהן עד הצורך
בשבוע הבא ואז יוכלו וברי-הועדה לשאול שאלות נוספות.

הישיבה ננעלה בשעה 11.00